

1/2018 (203)
ISSN 1505-947 X

Wielkanoc 2018

Nasza Działalność

BIURA:

Kancelaria

wt-pt godz. 10:00-12:30
i 16:00-17:30

Akcja Katolicka

ostatni wt m-ca godz. 19:00

Biurowisko Rady Maryja

nd godz. 11:00
czw godz. 17:00

Poradnia Życia Rodzinnego

pon i śr godz. 18:30
oraz w innym czasie
dogodnym dla narzeczonych

Caritas

wt godz. 15:00

RUCHY:

Żywy Różaniec

1 nd m-ca godz. 9:00

Duchowa Adopcja Dziecka Poczętego

2 śr m-ca godz. 16:30

Wspólnota dla Intronizacji NSPJ

pt godz. 16:30 gdy danego
dnia przed Mszą św. wieczorną
jest jakieś nabożeństwo
pt godz. 17:00 gdy nie ma
nabożeństwa przed Mszą św.
wieczorną
pt godz. 16:00 w pierwsze
piątki miesiąca.

GRUPY:

Duszpasterstwo Niewidomych

2 ndz m-ca:
godz. 14:30 Różaniec
godz. 15:00 Msza św.

Ruch Światło-Życie

śr godz. 19:00

Fraternia

pt godz. 19:00

Odnowa w Duchu Świętym

pt godz. 19:00

Wspólnota Rodzin

św. Maksymiliana
3 sb m-ca godz. 15:00

Kręgi Domowego Kościoła

spotkania raz w miesiącu

Franciszkański Zakon Świeckich

1 nd m-ca godz. 15:00

Rycerstwo Niepokalanej

czw godz. 19:00

Sobotnia Szkółka

sb godz. 16:00

Duszpasterstwo głuchoniemych

3 nd m-ca godz. 14:30

Miting AA

czw godz. 18:00

Orkiestra parafialna

śr godz. 19:00 w salce górnej

DIAKONIE:

Chór „Symfonia”

wt i pt godz. 18:00

Ministranci i lektorzy

sb godz. 9:30

Schola „Promyki”

pt godz. 16:30

Pokój i Dobro

Drodzy Parafianie i Sympatycy naszej franciszkańskiej świątyni!

Radujmy się! Pan Zmartwychwstał! Jezus żyje. Pokonał grzech i przeszedł ze śmierci do życia. Trwając w radości Paschalnej - w imieniu swoim i moich współbraci, pracujących w gdyńskim klasztorze pragnę złożyć Wam serdeczne życzenia. Życzę każdemu z Was pokoju i radości. Niech łaska Boża opromieni Wasze życie. Bądźcie świadkami Chrystusa Zmartwychwstałego.

Dziękując każdemu z Was za troskę o naszą wspólnotę parafialną oraz za wszelkie dobro życzę Wam, aby czas Świąt był czasem błogostawionym. Niech Pan Was błogostawi i strzeże. Niech Was obdarzy swą łaską. Niech zwróci ku Wam swoje oblicze. Niech napętni miłością Wasze serca.

o. Piotr Matuszak OFMConv

proboszcz

W NUMERZE

Z ŻYCIA PARAFII

2 Kalendarium

4 Spawozdanie Pokoład

7 Rewizyta chóru z Francji

9 Wspomnienie ostatnio zmarłych kapłanów franciszkańskich

GŁOS GRUP PARAFIALNYCH

11 Wspomnienie o śp. tadeuszu wolszczaku

12 Duch Święty i Sakrament Bierzmowania

COŚ DLA DUCHA

13 Dlaczego chcę przyjąć Sakrament Bierzmowania?

14 100-lecie święceń kapłańskich św.

15 2018 - Rok św. Stanisława Kostki, Patrona Polski i Młodzieży

17 Katecheza liturgiczna – modlitwa wiernych

19 Wielkanoc w Polsce – wybrane zwyczaje

20 ZOSTAŃ Z NAMI PANIE

DLA NAJMŁODSZYCH

23 Krzyżówka

23 Uśmiechnij się!

adres redakcji: ul. Ujejskiego 40, 81-426 Gdynia
kontakt: (058) 622-02-38; ze_wzgorza@wp.pl
redagują: Jerzy Chmara, Maria Kozińska,
Barbara Kunikowska-Popiel, Paweł Kurski,
Bogumiła Lech-Pallach, Barbara Thun
skład komp: Patrycjusz Kanka
animator: br. Krzysztof M. Bartczak OFMConv

Kartki z kroniki klasztornej i parafialnej XII 2017 - III 2018

3 XII 2017

Adwent

Od poniedziałku do soboty Msze św. roratnie odprawialiśmy o godz. 6:30. Od poniedziałku do piątku po Mszy św. roratniej wszystkie obecne dzieci zapraszone były do salki na herbatę i drożdżówkę.

Caritas

W grudniowe niedziele Caritas rozprowadzała świece na stół wigilijny, z których dochód przeznaczano na paczki świąteczne dla potrzebujących z naszej parafii. Rozdawała również „Grudniowe tutki” do wypełniania artykułami spożywczymi oraz zbierała środki czystości.

8 XII 2017

Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny

Po Mszy św. wieczornej wspólnota Fraternalia przygotowała dla wszystkich chętnych wspólne śpiewanie tradycyjnych pieśni adwentowych.

9 XII 2017

Pierwszy Franciszkański Kiermasz Bożonarodzeniowy

W dolnym kościele można było zakupić m.in. ozdoby świąteczne, zioła i kosmetyki naturalne, odzież, biżuterię, rękodzieło, pierniki, pamiątki z Kenii i Ekwadoru, kalendaryze misyjne, opłatki i sianko na stół wigilijny. Dochód ze sprzedaży przeznaczono na wsparcie misji franciszkań-

skich w Kenii i Ekwadorze.

10-13 XII 2017

Rekolekcje adwentowe „Rodzina miłością silna”

Rekolekcje prowadził ks. dr Sławomir Ałaszewski - diecezjalny duszpasterz rodzin Diecezji Pelplińskiej. Tematy nauk: „Rozwijać miłość przez dialog”, „Uwielbienie Boga w życiu małżeńskim”, „Przebaczenie w życiu rodzinnym”, „Życie duchowe w rodzinie”, „O miłości jakiej potrzebują dzieci”.

17 XII 2017

Koncert Adwentowy

O godz. 14:00 odbył się koncert pieśni adwentowych w wykonaniu parafialnego Chóru Symfonia

Rodzinna gra terenowa

Wspólnota Rodzin św. Maksymiliana zorganizowała na Polance Redłowskiej o godz. 16:00 grę „Z ciemności do światła”. Uczestnicy poszukiwali skarbów adwentowych i światła. Zabawa zakończyła się wspólnym ogniskiem.

Wystawa

W Sanktuarium św. Maksymiliana została zainstalowana wystawa mówiąca o życiu i działalności św. Maksymiliana.

24 XII 2017

Wieczera Wigilijna dla osób samotnych i potrzebujących

Odbyła się, jak co roku, o godz. 15.00 w dolnym kościele.

Wigilia i Pasterka

O godz. 22:00 odprawiliśmy Mszę św. wigilijną z Uroczystości Narodzenia Pańskiego. O godz. 23:15 odmówiliśmy Wigilijną Godzinę Czytań z uroczystości Narodzenia Pańskiego, a o godz. 24:00 rozpoczęła się Pasterka.

25 XII 2017

Uroczystość Narodzenia Pańskiego

Msze św. według porządku niedzielnego oprócz Mszy św. o godz. 7:00.

Po Mszach św. brat kleryk rozprowadzał kolejny numer pisma seminaryjnego „Nasze Życie”. Dobrowolne ofiary za pismo przeznaczane są na utrzymanie naszego franciszkańskiego seminarium.

Ruchoma Szopka

W dolnym kościele uruchomiliśmy szopkę. Można było ją oglądać w Święta oraz w styczniowe niedziele w godz. 11:00 - 16:00.

31 XII 2017

Ostatni dzień roku

Na Mszy św. o godz. 18:00 dziękowaliśmy Panu Bogu za miniony rok i prosiliśmy o potrzebne łaski na nowy 2018 rok. Po Mszy św. wieczornej przed Najświętszym Sakramentem odprawiliśmy nabożeństwo dziękczynno-błagalne.

6 I 2018

Uroczystość Objawienia Pańskiego - Trzech Króli

Na Mszach św. do godz. 13:00 grała Młodzieżowa Orkiestra z Władystawowa.

O godz. 13:00 w górnym kościele odbyło się zakończenie Orszaku Trzech Króli.

7 I 2018

Spotkanie świąteczne

Spotkanie dla wszystkich członków grup duszpasterskich, parafian i sympatyków naszej świątyni rozpoczęliśmy Mszą Św. o godz. 13:00, po niej składanie życzeń i agapa w kościele dolnym.

Koncert Kolęd Pospieszalskich

Odbył się w kościele górnym o godz. 19:00.

8 I 2018

Stała modlitwa różańcowa W ramach Tygodnia Misyjnego kazania na Mszach św. głosił o. Dariusz Dembkowski – były misjonarz z Kenii. A 25 i 26 X można było obejrzeć filmy: „Teraz i w godzinę śmierci” – przedstawiający świadectwa ludzi o sile różańca oraz „Życia nie można zmarnować” – mówiący o naszych męczennikach z Peru.

14 I 2018

Wspólne kolędowanie

Po Mszy św. o godz. 16:00 Szkoła Katolicka przygotowała dla parafii wspólne kolędowanie. Grała Orkiestra Smyczkowa Szkoły Muzycznej w Gdyni a śpiewała schola dziecięca z Katolickiej Szkoły Podstawowej.

21 I 2018

Koncert Chóru Symfonia

O godz. 14 odbył się koncert kolęd w wykonaniu naszego parafialnego Chóru Symfonia z akompaniamentem pianistki Ewy Pralicz.

Koncert uczniów III LO

O godz. 19:00 odbył się koncert kolęd i pastorałek w wykonaniu zespołu muzycznego z III LO.

27 I 2018

Świąteczne spotkanie wspólnot Rycerstwa Niepokalanej z Trójmiasta

Rozpoczęło się Mszą św. o godz. 15:00 pod przewodnictwem o. Roberta Twardokusa - asystenta prowincjalnego MI.

28 I 2018

Koncert zespołu Fala

Po Mszy św. o godz. 13:00 zespół Fala wykonał koncert kolęd.

Modlitwa Uwielbienia

O godz. 19:00 odbyło się kolejne już uwielbienie przed Najśw. Sakramentem animowane muzycznie, zakończone indywidualnym błogostawieństwem Najśw. Sakramentem.

8 II 2018

Msza św. w intencji Arki Gdynia

Na Mszy św. o godz. 15:00 modliliśmy się wraz z zespołem Arka Gdynia o potrzebne łaski na rozpoczynającą się 12 lutego rundę wiosenną rozgrywek ekstraklasy.

10 II 2018

Obchody Światowego Dnia Chorego

Z racji przypadającego w następnym dniu Dnia Chorego o godz. 14:00 odprawiliśmy Mszę św. z udzieleniem Sakramentu Namaszczenia Chorych.

Próby scholi

O godz. 19:00 rozpoczęły się próby scholi przygotowującej śpiewy na Triduum Paschalne.

18 II 2018

Akcja „Woreczek ryżu”

Wolontariusze Franciszkańskiego Sekretariatu Misyjnego

rozprowadzali po Mszach św. woreczki ryżu jako jałmużnę wielkopostną. Jest to akcja dobroczynna dla głodujących dzieci z Kenii i Ekwadoru. Można też było nabyć są także śpiewniki z pieśniami wielkopostnymi i Gorzkimi Żalami.

Caritas

rozprowadzała za dobrowolną ofiarę skarbonki na jałmużnę wielkopostną, które są składane w ramach procesji w czasie liturgii Wielkiego Czwartku.

4 III 2018

Caritas

po Mszach św. rozprowadzała baranki wielkanocne. Dochód ze sprzedaży przeznaczony jest na paczki świąteczne dla najuboższych z naszej parafii.

4-7 III 2018

Rekolekcje wielkopostne

Rekolekcje prowadził ks. dr Przemysław Góra – duszpasterz młodzieży akademickiej Archidiecezji Łódzkiej, sędzieja Sądu Biskupiego oraz wykładowca prawa kanonicznego.

Wydawnictwo propagowało czytanie słowa Bożego

Kartki z ksiąg kancelaryjnych XII 2017 - III 2017

Przez chrzest narodzili się do nowego życia

- Aleksander Ruciński
- Klara Maria Czechowska
- Grzegorz Langa
- Dagny Dolistowska
- Jan Ostromęcki
- Stanisław Mirosław Skóra
- Adam Jan Jamroz
- Hubert Maziarz
- Julian Patrick Marek Lemaire
- Zoya Anna Tait
- Krystyna Bogumiła Borkowska
- Jakub Fierka
- Katarzyna Wiesława Pranczk
- Maja Szymichowska
- Oskar Maćkowiak
- Adam Paweł Dejworek

Zawarli sakramentalny związek małżeński

- Adam Franciszek Witkowski i Magdalena Marta Pałasz
- Grzegorz Ryszard Śledziwski i Bożena Maria Warzecha

Spotkali się z siostrą śmiercią

- sp. + Ludwik Grysztar lat 85
- sp. + Celina Niecikowska lat 66
- sp. + Franciszka Amilkiewicz lat 89
- sp. + Celestyna Dejworek lat 95
- sp. + Bronisław Czupowski lat 84
- sp. + Stanisław Woźniak lat 94
- sp. + Tatiana Tomaszewska lat 92
- sp. + Kazimierz Sidorowicz lat 87
- sp. + Paweł Serocki lat 45
- sp. + Jerzy Kurek lat 64
- sp. + Edward Fomal lat 71
- sp. + Stanisław Banachowicz lat 76
- sp. + Marian Kołodziejewski lat 78
- sp. + Alfred Gruszczyński lat 77

- sp. + Henryk Piedzewicz lat 73
- sp. + Władysław Gajda lat 93
- sp. + Marian Śramski lat 87
- sp. + o. Bolestaw Mika lat 79
- sp. + Grażyna Fryzowska lat 66
- sp. + Stanisław Tatol lat 70
- sp. + Tadeusz Zbigniew Wolszczak lat 81
- sp. + Janina Tombarkiewicz lat 72
- sp. + Irena Grabska lat 93 z Miszewka
- sp. + Tadeusz Zienkiewicz lat 86
- sp. + Mieczysława Galińska lat 84
- sp. + Halina Szafran lat 86
- sp. + Danuta Urbaniak lat 91
- sp. + Agata Krystyna Majewska 87
- sp. + Jacek Łada lat 59

Sprawozdanie pokoleńdowe

Stosując się do wskazań Kościoła Prawa Kanonicznego mówiącego w kanonie 529, iż proboszcz ze swymi współpracownikami winien dobrze poznać swoją parafię poprzez uczestnictwo w życiu parafian, nawiedzanie ich, okazywanie miłości oraz zadbanie, by małżonkowie i rodzice właściwie

wypełniali obowiązki życia chrześcijańskiego, w duchu chrześcijańskiej odpowiedzialności przed Panem Bogiem i kierowani miłością bliźniego udaliśmy się na tegoroczną kolędę. Kolędę proboszcz ze swymi współpracownikami odbywa z następujących powodów:

- w celu pobłogosławienia domu oraz domowników, a także wspólnej modlitwy z obecnymi,
- w celu rozmowy duszpasterskiej, która z zasady obejmuje radości i troski parafian.
- w celu uzupełnienia lub korekty kartoteki parafialnej, która jest podstawą do

wydawania odpowiednich dokumentów i zaświadczeń dla zgłaszających się do kancelarii parafialnej.

W tym miejscu pragnę serdecznie podziękować wszystkim tym, którzy otworzyli drzwi swoich domów i zechcieli się wspólnie modlić prosząc o Boże błogosławieństwo dla swojego domu i rodziny.

Wizyta kolędowa w naszej parafii rozpoczęła się 2 stycznia 2018 roku, zakończyła się 24 stycznia br. W tym roku kolędowało od 2 do 11 stycznia 6 ojców naszej parafii. Od 12 stycznia – pięciu ojców. W tym roku nie zapraszaliśmy do pomocy żadnych ojców z zewnątrz. Dlaczego? Wyszliśmy z założenia iż kolęda powinna być spotkaniem parafian z duszpasterzami, którzy na co dzień posługują w parafii.

W sumie odwiedziliśmy 2318 rodzin. Wynik jest porównywalny do roku poprzedniego. Zamkniętych przed nami z różnych racji było 2897 mieszkań. Często domownicy byli pochłonięci pracą, obowiązkami. Zdecydowane „nie” dla odwiedzin kapłana powodowały 573 rodziny motywując swoją odmowę ateizmem, innym wyznaniem lub brakiem potrzeby spotkania się z kapłanem.

Jeśli chodzi o przelicznik procentowy, to 40% naszych parafian otworzyło przed nami drzwi swoich domostw. Ok. 10% nie życzyło sobie kapłana w swoim domu. Ok. 50% drzwi było zamkniętych. Dla obrazu podam dane statystyczne najwyższe i najniższe. Najwięcej parafian przyjęło nas na ul. Wojewódzkiej, Grottgera, Kasztelańskiej, Naruto-

wicza i Tetmajera. Najmniej przyjęło nas parafian zamieszkałych przy ul. Norwida 24%. Tu nastąpił wzrost do poprzedniego roku o 7%, na ul. Orzeszkowej 26,5% (wzrost do poprzedniego roku o 1%) i na ul. Wachowiaka 29,5%. Z naszych obserwacji wynika, iż fakt ten spowodowany jest tym, iż na wspomnianych ulicach sporo mieszkań jest pustych lub wynajętych. Osoby wynajmujące mieszkania często nie identyfikują się ani ze społecznością lokalną ani ze wspólnotą parafialną. Często tłumacząc taki stan rzeczy faktem, iż mieszkają tutaj tylko na chwilę lub przejściowo.

Patrząc całościowo zauważa się, iż naszą parafię w większości zamieszkuje ludność samotnych. Dane zostały sporządzone na podstawie wizyty u tych parafian którzy nas przyjęli po kolędzie. Czyli w 30,5% domów które odwiedziliśmy mieszkają osoby samotne. Liczba ta zmalała do roku poprzedniego o 2%. Na kolędzie w domach parafian mieszka 221 dzieci uczęszczających do szkoły podstawowej, 90 młodych ludzi uczących się w gimnazjach i 104 uczęszczających do szkoły średniej. Spotkaliśmy w czasie kolędy 143 studentów – studiujących na różnych uczelniach, 96 przedszkolaków i 165 młodszych dzieci.

W czasie kolędy często było słycać słowa uznania dla pracy naszych ojców i braci, dla pobożnie sprawowanej liturgii czy dla faktu, iż kościół jest ogrzewany. Wielu parafian cieszy się, że może przynależać do parafii prowadzonej przez zakonników,

co dla nas jest to radością, ale i duszpasterskim zobowiązaniem.

W wielu rodzinach naszej parafii widać pewien chrześcijański ład, przywiązanie do Kościoła. Daje się zauważyć budujące odniesienia w relacjach rodzinnych. Jeżeli chodzi o klimat wizyty duszpasterskiej – to w zdecydowanej większości ojcowie zostali przyjęci bardzo serdecznie. W tym miejscu pragnę podziękować za życzliwość i przyjazne przyjęcie nas jako Waszych duszpasterzy. Dziękuję za troskę i zainteresowanie kościołem oraz naszą wspólnotą parafialną. Dziękuję za wiele ciepłych i dobrych słów – doceniających nasz trud pracy duszpasterskiej.

Wielu głównie starszych parafian skarżyło się na trudności związane z dotarciem do naszego kościoła. Zdajemy sobie sprawę, iż położenie naszego kościoła dla starszych parafian nie pomaga w regularnym uczestnictwie w życiu liturgicznym. Zachęcamy jednak do wytrwałości.

Jeżeli chodzi o życie naszej parafii w minionym czasie odeszło do wieczności dwóch naszych ojców. 6 listopada o. Kalikst Szulist, a 20 stycznia w czasie trwania kolędy niespodziewanie zmarł o. Bolestaw Mika. Aktualnie w parafii posługuje sześciu ojców i dwóch braci zakonnych. Jest to najniższa liczba pracujących w klasztorze gdyńskim od wielu lat. Pomimo mniejszej ilości ojców, staramy się posługiwać na miarę naszych możliwości.

W minionym roku 2017 w naszej parafii ochrzcziliśmy 168 osób. Nastąpił wzrost o 38 chrztów. (wzrost prawie o

30%). W tym z naszej parafii było 80 dzieci. 88 ochrzczonych dzieci było spoza parafii, czyli ponad 50%. Dzieci zostały ochrzczone w naszym kościele za pozwoleniem proboszcza parafii zamieszkania rodziców dzieci. 53 pary zawarły sakramentalny związek małżeński. W porównaniu do roku 2017 nastąpił – jeżeli chodzi o zawarte małżeństwa - wzrost o 13 %. Pocieszające jest, iż stopniowo z roku na rok liczba zawartych małżeństw w naszej parafii wzrasta. W roku 2017 odprowadziliśmy na cmentarz 158 osób. Liczba zmarłych do roku 2016 roku wzrosła o prawie 20%. W minionym roku do I Komunii świętej przystąpiło 50 dzieci, sakrament bierzowania przyjęło z rąk ks. bpa Wiesława Szlachetki 72 osoby, o 28 osób więcej niż w roku poprzednim. W niedzielnej Eucharystii w naszym kościele uczestniczy ok. 2500 osób. Jest to około 22% należących do parafii. Biorąc pod uwagę, iż w niedzielnej Mszy św. uczestniczą także osoby spoza naszej parafii, ten procent parafian uczestniczących w Eucharystii niedzielnej jest z pewnością jeszcze niższy. Jeżeli chodzi o kwestie materialne, to w minionym roku udało się zrealizować m.in. takie inwestycje jak: remont salki przy kancelarii, remont kancelarii parafialnej, remont salki pod kancelarią. Zakupiliśmy granit na schody główne do naszego Sanktuarium. Kamień został już pocięty. Aktualnie czekamy na wiosnę, aby rozpocząć ostatni etap prac – położenie granitu na schody. Jeżeli chodzi o plany inwestycyjne, w najbliższym cza-

dy chcemy wykończyć według pierwotnego projektu ołtarza Matki Bożej Królowej Matki Nadziei. Przygotowany został już także projekt stalli w miejscu przewodniczenia, zamiast krzesła. Pragniemy w tym roku przejść do realizacji projektu. W wymiarze życia duchowego, udało się już zorganizować pierwsze wieczory uwielbienia. Od nowego roku w naszym Sanktuarium przedstawiciele grup duszpasterskich od poniedziałku do czwartku o godz. 17.00 prowadzą różaniec. Zachęcamy do wspólnej modlitwy. Cały czas pragniemy stworzyć scholę młodzieżową, która animowałaby młodzież. W niedzielę o godz. 18.00. Chętnych, którzy chcieliby się zaangażować w to dzieło, serdecznie zapraszamy i prosimy o kontakt z o. Bartłomiejem. Sporym zainteresowaniem cieszą się bezpłatne porady, które wprowadziliśmy w minionym roku: we wtorki - prawnika oraz w czwartki - mediatora rodzinnego. Wszystkim naszym parafianom, którzy chcieli się z nami spotkać na wizycie kolędowej, na wspólnej modlitwie, rozmowie duszpasterskiej, na wymianie strzeżeń z serca dziękujemy. Jesteśmy wdzięczni za miłą atmosferę, życzliwość, wykazywane zatroskanie o parafian, czasami przygotowaną kawę i ciasto. W sposób szczególny dziękujemy za złożone ofiary na bieżące wydatki związane z funkcjonowaniem naszej świątyni oraz na cele remontowe w parafii. Świadczą one o Waszej życzliwości, hojności i trosce o naszą parafię i świątynię. W czasie kolej-

dy zostawiliśmy w każdym domu książeczkę „Dlaczego różaniec?”. Ufam, że lektura tej publikacji wielu z parafian pomogła odkryć na nowo potęgę i siłę modlitwy różańcowej. W tym miejscu bardzo serdecznie dziękuję wspólnocie Żywego Różańca za pokrycie kosztów tej lektury. Niech wszystkich Was ma w opiece Boża Opatrzność. Każdemu z Was, Waszym rodzinom życzę aby rok 2018 był błogostawiony i pełen łaski Bożej.

o. Piotr Matuszak, proboszcz.

reklama >>>>

Profesjonalne usługi remontowo-budowlane

Ireneusz Konkol

malowanie, szpachlowanie, cokolowanie, kafelkowanie, biały montaż, elektryka, hydraulika, panele podłogowe, sufity podwieszane, zabudowy k-g

e-mail: irekkonkol@interia.pl
kom.: 609-685-448

<<<< reklama

Rewizyta chóru z Francji

W dniach 8-11.06.2018 r. w naszej parafii gościć będzie chór „Choral in” z miejscowości Le Mans we Francji. Chórzyści przyjadą do Gdyni na zaproszenie Chóru „Symfonia”, który w roku ubiegłym brał udział w uroczystościach związanych z obchodami 100. rocznicy utworzenia Błękitnej Armii Gen. Józefa Hallera w miejscowości Le Mans. Przygotowaliśmy im bogaty program pobytu, zwiedzanie Trójmiasta oraz Katedry Oliwskiej. Noclegi i wyżywienie dla gości z Francji zapewnią chórzyści „Symfonii”, którzy tym samym odwdzięczą się za gościnność, jakie doznali podczas pobytu u chórzystów z Francji w dniach 3-5.06.2017 r. W dniu 10.06.2018 r. (niedziela) o godz. 14.00 odbędzie się w naszym kościele koncert chóru francuskiego „Choral in” i chóru „Symfonia”, z programem nawiązującym do obchodów 100. rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości, na który już teraz serdecznie zapraszamy.

Trochę wspomnień z pobytu we Francji:

(zdj. 1) 04.06.2017 r. godz. 10.30 - uroczysta Msza Święta w Katedrze Św. Juliana w Le Mans, którą odprawił biskup ordynariusz Yves Le Saux w koncelebrze z innymi kapłanami m.in. z naszym opiekunem o. Krzysztofem – franciszkaninem. Obecni byli przedstawiciele środowisk polonijnych i mieszkańcy Le Mans.

(zdj. 2) 04.06.2017 r. godz. 12.30 - Odświeżenie w katedrze tablicy pamiątkowej poświęconej Błękitnej Armii Gen. Józefa Hallera. W tym czasie Chór „Symfonia” pod dyrekcją Bogny Swiżło wykonał utwory patriotyczne jak: „Hej Orle Białe”,

fot. arch. red.(zdj. 1)

fot. arch. red.(zdj. 2)

Bogurodzica, Boże coś Polskę i Hymn Państwowy - Mazurek Dąbrowskiego.

(zdj. 3) 04.06.2017 r. godz. 16.00 - nieopodal katedry w kaplicy „Oratoire” odbył się koncert Chóru „Symfonia” i Chóru „Choral in” dla mieszkańców. Honorowymi gośćmi koncertu byli weterani, dyplomaci, przedstawiciele Kultury Polskiej we Francji, oficerowie 12 Brygady Zmechanizowanej im. J. Hallera ze Szczecina.

(zdj. 4) 05.06. 2017 r godz. 11:00 - w miejscowości Marmers, w departamencie Sarthe, została odświeżona tablica pamiątkowa w miejscu stacjonowania Hallerczyków, chór uświetnił to wydarzenie wykonaniem utworów patriotycznych.

Zdjęcie grupowe 1020512 - Pożegnanie obu chórów. Udział w tych uroczystościach dostarczył nam mnóstwo wspaniałych wrażeń, podniosłych przeżyć, wzruszeń i satysfakcji i pozostanie na długo w pamięci chórzystów. Uczestnictwem naszym w uroczystościach oddaliśmy hołd polskim żołnierzom. Wyjazd chóru „Symfonia” z Gdyni sponzorowali: Urząd Miasta w Gdyni i Ministerstwo Obrony Narodowej.

Danuta Bałamucka

fot. arch. red.(zdj. 3)

fot. arch. red.(zdj. 4)

„Życie to czas, w którym szukamy Boga.
Śmierć to czas, w którym Go znajdujemy.
Wieczność to czas, w którym Go posiadamy”
Św. Franciszek Salezy

Wspomnienie ostatnio zmarłych kapłanów franciszkańskich

Śp. O. Bolesław Mika

Dnia 20 stycznia 2018 roku, odszedł do Pana zakonnik i kapłan, członek Gdańskiej Prowincji św. Maksymiliana Marii Kolbego, Zakonu Braci Mniejszych Konwentalnych w Polsce (Franciszkanów). W dniu 24 stycznia 2018 roku w kościele OO. Franciszkanów pw. św. Antoniego Padwy w Gdyni na Wzgórzu św. Maksymiliana sprawowana była Msza św. pogrzebowa, której przewodniczył J.E. Ks. Bp Wiesław Szlachetka. Słowo Boże wygłosił Ojciec Prowincjał Jan Maciejowski. On również przewodniczył ceremonii pogrzebowej na Cmentarzu Witomińskim.

**O. BOLESŁAW MIKA
1939-2018**

fot. arch. red.

Ojciec Bolesław Mika urodził się 10 lutego 1939 roku w miejscowości Wólka Leniowska, parafia w Jastrzębi koło Radomia. Od najmłodszych lat jego pragnieniem było służenie Panu Bogu i na tej drodze duchowego rozwoju był wspierany przez swoich Proboszczów: Ks. Kanonika Franciszka Brudniasa, a potem przez Ks. Kanonika Franciszka Matysiaka. W Radomiu uczęszczał do szkoły podstawowej i średniej, a następnie do Niższego Seminarium Duchownego w Niepokalanowie. Do OO. Franciszkanów wstąpił w 1958 roku, a nowicjat odbył w Gnieźnie i tam złożył pierwszą profesję zakonną. Po ukończeniu studiów filozoficznych w Łodzi-Łagiewnikach i teologicznych w Krakowie przyjął w tym mieście święcenia kapłańskie w 1967 roku. Pierwszą placówką po święceniach

był Kwidzyn, gdzie pracował jako katecheta przez pięć lat. W latach 1972-1974 studiował homiletykę na Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, pracując również jako katecheta. W 1974 roku objął urząd gwardiana warszawskiego klasztoru. W 1980 roku został mianowany Asystentem Prowincjalnym. W 1983 roku został gwardianem i proboszczem placówki franciszkańskiej w Gdyni na Wzgórzu św. Maksymiliana, gdzie posługiwał przez trzy lata. Następnie przez sześć lat był gwardianem klasztoru w Poznaniu, a od 1992 roku przebywał tam pracując jako rekolekcjonista i misjonarz w parafiach na terenie naszego kraju. Później posługiwał w franciszkańskich placówkach w Koszalinie i Ostródzie, aby z kolei wrócić ponownie do gdyńskiej wspólno-

ty klasztornej i parafialnej, gdzie posługiwał aż do śmierci. Ojca Bolesława poznałem w 1983 roku, kiedy przybył do Gdyni, aby posługiwać wiernym tutejszej parafii św. Antoniego z Padwy. Dzisiaj mogę powiedzieć, że był dobrym kapłanem i zakonnikiem oraz bardzo gorliwym duszpasterzem, który kochał Boga i ludzi. Niezwykłą jego duchowością była maryjność, bowiem wielką miłością darzył naszą Matkę Bożą Królową, Matkę Nadziei. Kiedy rozmawiałem z nim o kapłaństwie, usłyszałem: „Będąc kapłanem i zakonnikiem swoją postugę zawsze wypełniam według naszej Świętej Ewangelii, wobec naszego Pana Jezusa Chrystusa, który wyraźnie polecił: „Idąc na cały świat nauczajcie wszystkie narody”. To zadanie głoszenia

Prośba o 1% - wypełniając PIT za 2017 rok

Jeśli chcesz wesprzeć działalność muzyczną i artystyczną chóru „Symfonia” przekaz swój 1% rozliczając PIT na KRS Nr 0000062411 - z przeznaczeniem dla chóru „Symfonia” w Gdyni. Chórzycy bardzo dziękują za każdą przekazaną kwotę, która przeznaczona będzie na wsparcie artystyczne chóru.

Ewangelii, nauczanie i przepowiadanie prawdy Bożej, zajmuje naczelną rolę w życiu każdego kapłana, również i w moim życiu kapłańskim. Kapłani mają prowadzić ludzi do źródła prawdziwego życia, jakim jest Chrystus, mają być znakiem, który przypomina wszystkim, że nasza ojczyzna jest w niebie, a życie na ziemi jest tylko pewnym etapem, który przygotowuje nas na spotkanie z Panem Bogiem".

Ojciec Manswet Wardyn urodził się 24 grudnia 1937 roku w Gdyni. W roku 1952 ukończył szkołę podstawową. Dalszą naukę podjął w Liceum Ogólnokształcącym w Gdyni. Idąc za głosem powołania w 1954 roku rozpoczął nowicjat w Niepokalanowie i rok później złożył pierwszą profesję zakonną. Studia filozoficzne ukończył w Wyższym Seminarium Duchownym w Łodzi-Łagiewnikach, a studia teologiczne Wyższym Seminarium Duchownym w Krakowie. W dniu 23 czerwca 1963 roku przyjął święcenia kapłańskie z rąk Ks. Bpa Juliana Grobickiego. Po święceniach został skierowany do wspólnoty w Łodzi, gdzie był m.in. prefektem w szkole. Po roku przełożeni wysłali go na studia w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, na wydział filozofii, który ukończył w 1969 roku. W tym samym roku został skierowany do Gdyni, gdzie przebywał przez czternaście lat. W tym czasie pełnił różne posługi: prefekta, wikariusza parafii, a później gwardiana konwentu gdyńskiego i proboszcza parafii. W 1983 roku został przeniesiony do Łodzi, gdzie kontynuował wykłady oraz był sekretarzem studiów w Wyższym Seminarium Duchownym. W kolejnej kadencji posługiwał w Gdańsku, gdzie przez trzy lata, począwszy od 1989 roku, był Wikariuszem Prowincji, Asystentem Prowincjalnym oraz gwardianem klasztoru, pełniąc również obowiązki

Przewodniczącego Komisji ds. Apostolstwa. W roku 1992 na Kapitułę Prowincjalną został wybrany na Prowincjała powstałej w 1986 roku Gdańskiej Prowincji św. Maksymiliana Marii Kolbego. Posługę tę pełnił przez dwie kadencje do 2000 roku. Przez kolejne trzy kadencje powierzono mu urząd gwardiana klasztoru poznańskiego, który pełnił do 2012 roku. Po ukończeniu kadencji w dalszym ciągu pozostawał w Poznaniu będąc m.in. bardzo mocno zaangażowany w życie poznańskiego Sanktuarium Matki Bożej w Cudy Wielmożnej, Pani Poznania. Od roku 2012 pełnił urząd Asystenta Prowincjalnego. W Poznaniu pozostał do końca swoich dni, znosząc cierpienie, które nawiedziło go w ostatnich miesiącach. Ojca Mansweta znałem od moich najmłodszych lat, kiedy posługiwał w swoim rodzinnym mieście w Gdyni na Wzgórzu św. Maksymiliana Marii Kolbego. To on błogostawił nasz sakramentalny związek małżeński 35 lat temu. Dzisiaj mogę powiedzieć, że był wspaniałym człowiekiem i niezwykle kapłanem, wiernym swoim ideałom. W swoich poczynaniach odpowiedzialny i konsekwentny, stwarzający we wspólnocie parafialnej św. Antoniego z Padwy niezwykle klimat wzajemnej życzliwości, przyjaźni i współpracy. Kiedy przed laty z

okazji kolejnego Jubileuszu Prowincji wspominaliśmy czasy jego pobytu w Gdyni, usłyszałem jego słowa: „Cieszę się, że przez długie lata dane mi było pracować w tej wspólnocie klasztornej i parafialnej. Miło wspominać okres, kiedy zajmowałem się młodzieżą i byłem ich katechetą. Pamiętam jak dużo radości i szczęścia przynosiła wówczas młodym ludziom wystawiana przez nich inscenizacja „Misterium Męki Pańskiej” podczas niedziel Wielkiego Postu w dolnym kościele. Ogromnie przeżywałem wszelkie przedsięwzięcia, które były podejmowane w naszej wspólnocie podczas mojej posługi. Przypominam sobie, jak wielkim wydarzeniem było poświęcenie nowych dzwonów, które później zostały umieszczone w wieży kościoła, aby swoimi donośnymi dźwiękami i tonami móc oznajmiać całemu miastu Dobrą Nowinę. Niemniej ogromnym przeżyciem dla wszystkich było utworzenie w górnym kościele, a następnie poświęcenie przez Ks. Abpa Mariana Przykuckiego Sanktuarium wówczas błogostawionego Maksymiliana. Podsumowując okres mojej pracy w Gdyni muszę powiedzieć, że dobrze układała się mi współpraca z istniejącymi w tym czasie grupami duszpasterskimi. Wszystkich pozdrawiam i zapewniam o mojej modlitwie za tu-

O. MANSWET WARDYN
1937 - 2018

tejszą wspólnotę, jednocześnie prosząc o wsparcie modlitewne dla mojej posługi i w intencjach mojego Zakonu".

Dzisiaj dziękujemy śp. O. Bolestawowi i śp. O. Manswetowi za wszelkie okazywane nam dobro w postudze kapłańskiej i zakonnej oraz pracy duszpasterskiej.

W naszych sercach i modlitwie pozostaną na długie lata. Niech spoczywają w pokoju i orędują za nami w Domu Ojca Przedwiecznego.

Jerzy Chmara

AKCJA KATOLICKA WSPOMNIENIE O ŚP. TADEUSZU WOLSZCZAKU

Z końcem stycznia pożegnaliśmy naszego Przyjaciela Tadeusza, współzałożyciela, prezesa i ostatnio wiceprezesa parafialnego oddziału Akcji Katolickiej. Bardzo będzie Go nam brakowało... Tadeusz był człowiekiem bardzo otwartym, życzliwym i zawsze gotowym nieść pomoc. Był pełen empatii, towarzyski i zawsze chętnie działał na rzecz parafii i naszego miasta. Przyczynił się do powstania Hospicjum Gdyńskiego oraz – jako członek Rady Miejskiej – zadbał o zmianę nazwy naszego Wzgórza. Nasz kościół zyskał dzięki Niemu oświetlenie a także publikację z okazji 50-lecia parafii św. Antoniego, napisanej przez śp. Krzysztofa Wójcickiego. Bardzo zaangażował się w nasze starania u Rady Miasta o nadanie Gdyni patronatu św. Maksymiliana. Dzięki jego zaangażowaniu również powstała kaplica w Domu Komatanta. To za jego i Rodziny Katyńskiej sprawą w Sanktuarium powstały tablice pamiątkowe poświęcone straconym Polakom. Poza działalnością publiczną z wielkim sercem integrował nas, członków Akcji Katolickiej i parafian, organizując, wraz z małżonką Aleksandrą, w swoim mieszkaniu styczniowe śpiewanie kolęd, a latem kilkakrotnie byliśmy zaproszeni do ich domu letniskowego na Kaszubach. Tadeusz był romantykiem – lubił poezję, najbardziej religijną, i często powielał wiersze, a także

modlitwy, które uznał za wartościowe i mądre, aby dzielić się nimi z nami. Lubił sztukę i, jako prezes naszej organizacji, często organizował spotkania z artystami, hobbystami i naukowcami. Przez wiele lat Akcja Katolicka w naszej parafii miała twarz Tadeusza. Jego zaangażowanie było autentyczne, głębokie, przemyślane. Był Człowiekiem Wiary. Dziękujemy Ci, Tadeuszu i modlimy się za Ciebie.
Barbara de Thun

Zachęcamy do zaangażowania się w dzieło misyjne Kościoła poprzez różne formy:

- wolontariat (przygotowanie akcji, pomoc techniczna, informatyczna, manualna, itd.)
- modlitwę w intencji misjonarzy franciszkańskich
- „Adopcję na odległość” dziecka z Kenii lub Ekwadoru
- Materialne wsparcie dzieł i projektów misyjnych
- Materialne wsparcie dzieł i projektów misyjnych

Franciszkański Sekretariat Misyjny w Gdyni
www.sekretariatmisyjny.pl
 MisjeOFMConv
 biuro@sekretariatmisyjny.pl
 (58) 662 39 31

fot. arch. red.

Duch Święty i Sakrament Bierzmowania - podmioty dwuletniego programu duszpasterskiego (PD).

Zaczynając od pierwszej niedzieli Adwentu 2017 r. podmiotem dwuletniego cyklu realizowania programu duszpasterskiego (PD) Konferencji Episkopatu Polski (KEP) jest trzecia Osoba Trójcy Przenajświętszej - Duch Święty, jak również związany z Jego mocą i działaniem Sakrament Bierzmowania. Jest to swego rodzaju kontynuacja poprzedniego (czteroletniego) cyklu obejmującego Sakrament Chrztu św. W połączeniu z Sakramentem Eucharystii, powinien mieć on ogromny pozytywny wpływ na stan dojrzałości chrześcijańskiej każdego z nas. Gdy tymczasem (o czym piszę ze smutkiem) abp Wiktor Skworec, przewodniczący Komisji Duszpasterstwa KEP, stwierdza wręcz, że wielu ochrzczonych i bierzmowanych wiernych nie zna Osoby Ducha Świętego (sic!) i nie rozumie znaczenia otrzymanych darów (łask) w czasie przyjmowania tych najważniejszych sakramentów. Nie dostrzega obecności i działania Ducha w Eucharystii. A przecież bez Niego, bez Jego mocy nic w Kościele nie może zaistnieć: ani konsekracja, ani Przeistoczenie podczas Mszy św., ani wzrost duchowości każdego wyznawcy Jezusa Chrystusa. Zatem warto skorzystać z okazji, jaką na najbliższe dwa lata daje nam Kościół, Matka nasza. Warto przyrzeć się dokładniej Parakletowi-Pocieszycielowi, Duchowi Prawdy, którego wstępując do Nieba zesłał nam od Ojca nasz Zbawiciel, by ten Nauczyciel i Wspomożyciel, jak Jezus sam Go określa, wszystkiego nas nauczył, by przypomniat wszystko to, co Chrystus o Sobie powiedział i by zaświadczył o Synu Bożym (por. J 14,26;15,26). Duch

fol. arch. red.

Święty jest bowiem w Kościele cały czas i został dany wiernym na zawsze. Dary Ducha Świętego to nie są jakieś zwykłe prezenty, które po bierzmowaniu zamykamy w sejfie i mamy "święty" spokój i przekonanie, że nikt nam ich nie ukradnie. Bierzmowanie dla każdego jest darem, ale też i zadaniem. Biskup nakładając ręce i namaszczając olejem krzyżma udziela bierzowanemu Ducha Świętego, który wzywa go do składania świadectwa. Uczestniczy w jego życiu, a dary [rozumu, pobożności, mądrości, męstwa, rady, umiejętności, bojaźni Bożej (zob. Iz 11,2)], w któ-

rych Duch Święty jest obecny, pomagają zobaczyć na czym polega Jego działanie. Zadania PD: W pierwszym (2017/18) roku odkrywamy Osobę i dary Ducha Świętego pod hasłem: "Jesteśmy napełnieni Duchem Świętym" (por. Dz 2,4). Symbole to olej krzyżma - namaszczenie i nałożenie rąk. Zwracamy też uwagę na skutki, jakie niesie z sobą bierzmowanie. Szukamy zastosowania ich w kształtowaniu procesu dochodzenia do osiągnięcia dojrzałości chrześcijańskiej, dążenia do wzrostu w nas wiary i miłości. Staramy się odnowić w sobie synostwo Boże przez osobisty wybór Jezusa za swojego Pana, jeszcze ściślej się z Nim jednocząc. I na koniec to w parafii odnajdujemy wspólnotę rozwoju i dojrzewania naszej wiary. W drugim (2018/19) roku dostrzegamy misję w mocy Bożego Ducha. Hasło tego drugiego roku: "W mocy Bożego Ducha". Symbol to języki ognia. Duchowe dary otrzymane w czasie bierzmowania pomagają nam rozpoznać zadania zeń płynące. I tu Kościół jawi się nam jako wiodąca wspólnota "napełniona Duchem Świętym" (por. Dz 2, 1-4). Bierzmowani uczestniczą w życiu Trójcy Świętej. Szukają własnego miejsca w Kościele. Program duszpasterski obejmuje też pomoc w realizacji powołania "uczni-misjonarza", tzn. przyjęcia wezwania Chrystusa do dawania chrześcijańskiego świadectwa. Wierni, przez pogłębioną refleksję nad wspólnotowym aspektem ludzkiego życia, poznają Kościół w nowym, nieznanym jeszcze dla niektórych, świetle. Dodam jeszcze tylko, że w tym (2018) roku

25 maja o godz. 18:00 sakramentu bierzmowania młodzieży szkolnej w naszej Parafii udzieli bp Zbigniew Zieliński. Bogumiła Lech - Pallach

Dlaczego chcę przyjąć Sakrament Bierzmowania?

Należało się spodziewać, że prędzej czy później będzie trzeba odpowiedzieć na to pytanie, choćby przed samym sobą. Idąc przez życie napotykamy wiele dobra, wiele okazji, wiele możliwości ale też chwile zwątpienia i słabości. Będąc członkiem Kościoła Katolickiego i dzieckiem kochającego Boga wierzę, że przyjęcie Sakramentu Bierzmowania zbliży mnie do Niego i pomoże przeżywać te chwile zwątpienia i słabości rozsądniej, dojrzałej, aby móc z nich wyciągać lekcje i nieustannie okazywać Bogu wdzięczność za siłę, którą jest w Nas.

Olga

Chciałabym przyjąć Sakrament Bierzmowania, ponieważ Bierzmowanie będzie świadomym przypięczeniem mojej wiary, a także przynależności zarówno do Kościoła, jak i do naszej Wspólnoty. Dzięki niemu umocnię i dopełnię łaskę Chrztu, której doznałam będąc małym dzieckiem. Dzięki Sakramentowi Bierzmowania stanę się w doskonalszy sposób członkiem Kościoła,

w którym jest obecny Bóg w trzech Osobach i to właśnie On napełni mnie swoimi darami: mądrości, rozumu, rady, męstwa, umiejętności, pobożności i bojaźni Bożej.

Bierzmowanie to obowiązek każdego chrześcijanina. Jest to kolejny krok ku dojrzałości duchowej. Dzięki przekazaniu Ducha Świętego umocnię swoją więź z Panem Bogiem, co dla mnie jest najważniejsze. Poprzez ten sakrament nauczę się męznego wyznawania wiary, a także jej obrony.

Malwina

Chrzest i komunie to sakramenty, które przyjmuje każdy chrześcijanin, nie będąc tego w pełni świadomym - decydują o tym rodzice. To tak, jak z obowiązkiem szkolnym, inni decydują, nie ma możliwości wyboru. Jednak przychodzi taki moment, kiedy trzeba zacząć samodzielnie decydować i brać odpowiedzialność za swoje działania. Tak jak w szkole stajemy przed wyborem: uczyć się czy nie, tak w Koście-

le: pogłębiać swoją wiarę czy nie, żyć z Bogiem czy od Niego odejść. Chcę przystąpić do Bierzmowania, bo tak jak matura będzie zwieńczeniem mojego wyboru o kontynuacji nauki, tak Bierzmowanie będzie świadectwem mojego życia w wierze. Pragnę, aby zbliżyło mnie to do Boga i stanowiło stabilną podwalinę mojej wiary, zwłaszcza w chwilach zwątpienia, w końcu całe życie przede mną.

Adrianna

Wielki Post jest dla mnie między innymi okresem przygotowania do Wielkiego Czwartku, kiedy to zostaną mianowani na lektora. Aby w pełni podejmować postę, niezbędna jest łaska Ducha Świętego. Przystąpię do Sakramentu Bierzmowania, aby przyjąć Jego Siedem Darów i świadomie przeżywać liturgię i życie w wierze.

Oskar

Chciałabym przyjąć Sakrament Bierzmowania, ponieważ sądzę, że jest to odpowiedni czas, aby umocnić swoją wiarę i na nowo połączyć się z Bogiem. Przez Sakrament Bierzmowania po-

ogłoszenie >>>>

Spowiedź święta w naszym kościele

stały konfesjonał

od poniedziałku do soboty

16:00-17:30

wg dyżurów

nadto **codziennie od 17:30** oraz 10 minut przed każdą Mszą św.

<<<< ogłoszenie

głębie swoją wiarę i lepiej poznam samego siebie. Dzięki niemu umocnię i dopełnię łaskę Chrztu Świętego, którą otrzymałam będąc małym dzieckiem. Sakrament Bierzmowania jest dla mnie wkroczeniem w dorosłe życie chrześcijańskie, obietnicą złożoną Bogu życia zgodnie z wiarą, zachowywaniem na co dzień przykazań Dekalogu i pogłębiania wiedzy

religijnej. Dzięki przyjęciu Ducha Świętego do swojego życia stanę napętniona darami: mądrości, rozumu, rady, męstwa, umiejętności, pobożności i bojaźni Bożej.

Sakrament bierzmowania jest aktem dojrzałości chrześcijańskiej i chcę go przyjąć, by uzupełnić swój chrzest. By jako

świadomy chrześcijanin umocnić się w wierze (tak jak Pan Jezus przyjmujący chrzest w rzece Jordan), wyznać swą wiarę i ją potwierdzić - confirmatio, otrzymać łaskę Bożą, a także moc Ducha Świętego do odważnego wypełniania przykazań Bożych i otwartego wyznawania wiary chrześcijańskiej.

Konrad

100-lecie święceń kapłańskich św. Maksymiliana Marii Kolbego (1918-2018)

O. Kolbe nie napisał żadnego traktatu ani artykułu o kapłaństwie. Prawie wszystkie swe konferencje kierował do braci zakonnych. Jednakże w całym jego życiu jaśnieje duch wybitnie kapłański, który dojrzewał u stóp tabernakulum i przy Niepokalanym Sercu Maryi w czasie studiów rzymskich. W programie Rycerstwa Niepokalanej znalazł źródło, by przeżyć swe kapłaństwo.

Jednym z ważniejszych wydarzeń, jakie poprzedziły dzień święceń kapłańskich, były śluby wieczyste złożone 1 listopada 1914 r. przed wikariuszem generalnym Zakonu Serafickiego, o. Domenico Tavani. Tego dnia Maksymilian przyjął zakonne imię Maria. Imię to obrał, by podkreślić cześć ku Niepokalanej i przewodnią ideę swojego kapłaństwa. Uczynił tak, jak bł. Ludwik Maria de Montfort i, podobnie jak on, wybrał słowa Totus Tuus, by określić swoją drogę i całkowicie oddać Niepokalanej swoje życie - w służbie Bogu. Nie minął rok, gdy Uniwersytet Gregoriański Ojców Jezuitów w dniu 22 października 1915 r. wystawił 21-letniemu Maksymilianowi dyplom doktorski z filozofii, który dawał mu prawo do studiowania teologii w murach

Collegium Seraphicum. Rektor o. Stefano Ignudi na spotkaniu ze studentami przedstawił niezwykle historię nawrócenia Alfonsa Ratisbonne, francuskiego Żyda, adwokata i bankiera, który miał widzenie Najświętszej Maryi Panny w kościele św. Andrzeja delle Fratte, za przyczyną Cudownego Medalika. Przedstawił również historię św. Katarzyny Laboure, której Niepokalana objawiła Cudowny Medalik. Obydwa wydarzenia wywarły na młodym studencie niezwykle głębokie wrażenie. Widział w tych wydarzeniach dojrzewanie teologii maryjnej, kierowane przez Ducha Świętego. Wspominał mistyczne doświadczenia w Pabianicach i we Lwowie. Pamiętał, że to właśnie woda z Lourdes uzdrowiła jego gnijący kciuk, bez którego nie mógłby zostać kapłanem. Jednocześnie widział rosnącą wrogość masonów wobec Kościoła Katolickiego i papieża. Od tej pory rozważał możliwość założenia stowarzyszenia religijnego, które miałyby zwalczać herezję, niewiarę i schizmy. Wymyślił nawet dla niego nazwę: Militia Immaculatae (Rycerstwo Niepokalanej) oraz obrał jako jego znak rozpoznawczy Cudowny Medalik.

Zbliżał się długo oczekiwany 28 kwietnia 1918 r. - dzień święceń kapłańskich, poprzedzony ośmiodniowymi rekolekcjami i egzaminem. Maksymilian w samotności swej celi modlił się i rozmyślał o minionych 24 latach życia: jak to Bóg prowadził go przez Niepokalaną do służby ołtarza, jak w swym rodzinnym domu pobierał na kolanach matki pierwsze lekcje religii... Dziękował Bogu i Matce Najświętszej za rodziców, za ich naśladowanie św. Francisz-

ka, zawarte w regule III Zakonu Świeckich, do którego należeli oboje. Dziękował za swój naród wiernie trwający w wierze u tronu Pani Jasnogórskiej, Królowej Polski. Szczególnie dziękował Bogu za tych, którzy kształcili jego duchowość, m. in. za o. Wenantego Katarzyńca i o. Czesława Kellara, który skierował go na studia do Rzymu.

Maksymilian Maria Kolbe przyjął święcenia kapłańskie w czwartą niedzielę wielkanocną 28 kwietnia 1918 r. z rąk kardynała Basilio Pompilja w kościele św. Andrzeja della Valle. Data jego święceń zbiegła się z 202 rocznicą śmierci bł. Ludwika de Montfort. W liście do matki pisał: „Wyszliśmy z kolegium, kierując się do kościoła św. Andrzeja della Valle... w zakrystii ubrałem szaty diakońskie i odmawiałem z innymi modlitwy przygotowawcze do pierwszej Mszy świętej, bo do prawdy podczas święceń nowo wyświęceni odprawiają już Mszę świętą. Ustawiono nas w rząd po dwóch, a było nas więcej niż stu z różnych zakonów i klerycy świeccy z różnych narodowości; był nawet jeden Murzyn. Jaki to piękny widok: wszyscy połączeni pomimo takich różnic, węzłem miłości bratniej w Panu Jezusie. Wreszcie wezwano nas po imieniu na środek i po litanii do Wszystkich Świętych, podczas której leżeliśmy na ziemi, rozpoczęła się obrzęd święceń. Od tego momentu byliśmy już księżmi i razem z Jego Emnencją kardynałem wymawia-

liśmy modlitwy, a także słowa konsekracji”. „Po konsekracji tycisnęły się do oczu, ale trzeba było powstrzymać wzruszenie” - wspominał w pamiętnikach o. Maksymilian. W dniu święceń założył tzw. dzienniczek mszalny, w którym notował intencje i sentencje. Kolejne dni, to Msze prymicyjne. Pierwsza z nich odprawiona została według formularza o Cudownym Medaliku w kościele św. Andrzeja delle Fratte. Jak gorliwe było to serce młodego kapłana, świadczy o tym intencja o nawrócenie Sary Petkovitsch, schizmatyków, niekatolików i masonów. Odprawił ją nie za rodziców, krewnych i tych, którzy doprowadzili go do ołtarza, jak to zwykle czynili prymicyjanci. Wiedział, że jego kapłańskim powołaniem i programem Rycerstwa Niepokalanej jest zdobywanie dusz dla Boga. Na pamiątkowym obrazku zawarte były słowa: „Cóżem ja jest Panie, iżeś mię przywiódł aż dotąd? Bóg mój i wszystko. Pamiątka pierwszej Mszy świętej, którą odprawił o. Maksymilian Maria Kolbe, franciszkanin, na ołtarzu, gdzie Niepokalana raczyła się objawić Ratysbonowi. Rzym dnia 29 kwietnia 1918 r”. Mszę odprawił w asyście dwóch przyjaciół: o. J. Pala i brata H. Biasi.

Drugą Mszę świętą o. Maksymilian odprawił w Bazylice u grobu św. Piotra, podczas której prosił dla siebie i dla współbraci z Kolegium o łaskę apostołstwa i męczeństwa. Kolejne Msze

święte odprawił przy grobach apostołów i męczenników, między innymi przy grobie św. Filipa i Jakuba, św. Pawła Apostoła, w katakumbach św. Kaliksta, przy statui św. Cecylii. W swoim dzienniczku pisał o zacieśnianiu się więzi między nim a Najświętszą Maryją Panną oraz że nie może być prawdziwej miłości Boga bez cierpienia, ponieważ ono najlepiej leczy duszę z miłości własnej. Wakacje o. Maksymilian spędził u biskupa Franciszka Bertiego, franciszkanina, w Amelii. Wyjechał tam 16 lipca 1918 r. Zamieszkał w seminarium, gdzie nad jego wychowankami sprawował opiekę duchową. Zaznajomił ich z ideą Rycerstwa Niepokalanej i rozdał Cudowne Medaliki. W czasie wolnym od zajęć zastanawiał się nad dalszym rozwojem stowarzyszenia, również poza duchowieństwem. Wakacje dobiegły końca i 29 września o. Maksymilian wracał do Rzymu. Biskup Amelii dostrzegł w nim szczególne narzędzie Opatrzności Bożej prorokując, że pewien młody franciszkanin dokona odnowy całego zakonu.

Cały program kapłański o. Kolbego był przeniknięty szczególną wiarą nadprzyrodzoną. On był samą wiarą. Wierzył mocno, że kapłan to „drugi Chrystus”. Pisał w swoim dzienniczku: „Interesy Przenajświętszego Serca Pana Jezusa niech będą twoimi interesami”.

Barbara Popiel

2018 - Rok św. Stanisława Kostki, Patrona Polski i Młodzieży

Żył krótko, ale za to intensywnie! Uciekinier i mystyk, który żarliwą miłość do Chrystusa przenoślił na innych. Jego wspaniała, choć krótka obecność na tym

świecie skłania do refleksji nad tym, jak wykorzystujemy czas dany nam na ziemi. Był synem kasztelana zakroczymskiego Jana Kostki h. Dą-

browa i Małgorzaty z Kryskich h. Prawdzic. Obie rodziny były znaczącymi rodami mazowieckimi. Mazowsze wyróżniało się wśród dzielnic Polski

wyjątkowym przywiązaniem do wiary katolickiej. Była to jedyna dzielnica, gdzie nie było protestantów. Rodzina Kostków stanowiła w XVI wieku tron katolicyzmu i dyplomacji. Jan Kostka, krewny ojca z linii pomorskiej, był kasztelanem gdańskim i kandydatem na króla polskiego, popierany przez sułtana tureckiego, Selima; Piotr Kostka był biskupem chełmińskim.

Stanisław urodził się w grudniu 1550 r. w Rostkowie. Ochrzczony został w kościele parafialnym św. Wojciecha w Przasnyszu. Dawnym zwyczajem wstępne nauki pobierał w domu, a w wieku 14 lat wyjechał, wraz ze starszym bratem, na nauki do Jezuitów w Wiedniu. Nauka sprawiała mu sporo trudu, ale słabości pokonywał cierpliwością i pracowitością. Również skrupulatnie dbał o życie duchowe. Oddalał się od kolegów, a oni od niego. Coraz bliższy Bogu, a coraz dalszy światu, stawał się obiektem szyskan. Nie chciał być wyrzutkiem i starał się pogodzić szkolne życie i pokutnicze umartwienia, ale jakoś nie bardzo mu to szło. „Życzliwi” koledzy pomagali mu pięściami.

W 1565 r. zapadł na ciężką chorobę, w której widział już drzwi do lepszego świata. Właściciel stancji, w której mieszkał Kostka, protestant, nie chciał wpuścić katolickiego księdza do umierającego chłopca. Do Stanisława przyszła więc w sposób mistyczny sama Maryja Panna z małym Jezusem, którego mógł nawet potrzywać. Wróciła mu ona zdrowie i kazała zostać jezuitą. Rodzice jednak nie chcieli dać mu na to zgody, a bez niej władze zakonne w Wiedniu nie przyjęłyby go.

Wtedy Stanisław zdecydował się na czyn, wydawałoby się, szaleńczy petyt poświęcenia

- droga do realizacji zamysłów Bożych. Celem był Rzym. Dnia 10 sierpnia 1567 r., w niedzielę rano po Mszy św., przebrany za żebraka zdecydował się na „ucieczkę”. Ścigany przez brata Stanisław wyłądownął najpierw w klasztorze w Dylindze, gdzie był na próbie jako pomagier w kuchni i sprzątac. Ostatecznie nie przyjęto go, bojąc się zemsty rozeźlonych rodziców. Dano mu w rękę list z rekomendacją i krzyżyk na drogę do Rzymu.

Po długiej drodze dotarł tam i znalazł się w nowicjacie. Nie ukończył go. Na miesiąc przed śmiercią Stanisław wyznał przyjaciółom, że nie opuszcza go przecucie o bliskiej śmierci. W dniu św. Wawrzyńca, 10 sierpnia 1568 r. w rocznicę swej ucieczki z Wiednia, zachorował. Prosił Matkę Bożą, by Jej Wniebowzięcie mógł przeżyć w niebie. Osiemnastoletnie jego życie dobiegało końca. Odchodził z tego świata z całą świadomością. Dnia 15 sierpnia 1568 roku o godzinie trzeciej, krzyżem i obrazkiem Matki Bożej w ręku, zasnął cicho i spokojnie.

Kościół ogłosił go błogostawionym w roku 1605, a świętym w roku 1726. Dokonał życia w święto Wniebowzięcia, tak jak o to prosił w modlitwach do św. Wawrzyńca. Kiedy otworzono trumnę, by pobrać relikwie, ciało wyglądało jak w dniu śmierci, bez śladów rozkładu.

Doroczną pamiątkę św. Stanisława Kostki kościół w Polsce obchodził wcześniej 13 listopada. Od 1974 r. święto to obchodzimy 18 września, jako święto patronalne dzieci i młodzieży, by na progu nowego roku szkolnego prosić dla nich o błogostawieństwo i potrzebne łaski. Rostków jest dzisiaj wioską, jak był nią przed laty. Z dworu rodzinnego św. Stanisława w Rostkowie nie pozostał ślad.

W roku 1926 obchodziła Polska katolicka 200-lecie kanonizacji św. Stanisława. Z tej okazji sprowadzono z Rzymu drobną część relikwii św. Stanisława i umieszczono ją potem w rodzinnym Rostkowie. W uroczystościach, jakie z tej okazji odbyły się w Warszawie, wziął osobisty udział prezydent Polski Ignacy Mościcki. Relikwie Świętego znajdują się w Rzymie w kościele jezuitów pw. św. Andrzeja. Relikwie czaszki Świętego znajdują się w nowicjacie jezuitów w Gorheim koło Sigmaringen. Papież Jan XXIII uznał św. Stanisława szczególnym patronem młodzieży polskiej.

Barbara de Thun

Katecheza liturgiczna – modlitwa wiernych

Po kazaniu (i wyznaniu wiary) we Mszy świętej następuje modlitwa wiernych, zwana też modlitwą powszechną. Jej rola, charakter, zasady przygotowania, cel, formy, sposób wykonania i wiele innych aspektów domagałoby się oddzielnego obszernego opracowania. W tej katechezie skupimy się na sprawach najistotniejszych i praktycznych, biorąc pod uwagę założenia naszego pisemka parafialnego. Liturgia nie znosi chaosu i improwizacji; wszystko podlega pewnym regułom, kanonom, co wprowadza do liturgii harmonię i ład. W relacjach międzyludzkich nasze zachowania reguluje pewna etykieta, zwłaszcza w doniostych, uroczystych wydarzeniach czy spotkaniach. Także gdy stajemy wobec Majestatu Bożego, nasz synowski szacunek i miłość wyraża się w postuszeństwie, trosce o piękno aktów liturgicznych. Dotyczy to także modlitwy wiernych: nie jest ona i nie może być czymś sponta-

nicznym, nieprzygotowanym, o wątpliwej wartości doktrynalnej. Współodpowiedzialność za liturgię domaga się zatem uporządkowania tego momentu akcji liturgicznej według konkretnych zasad, spośród których omówimy kilka.

Zacznijmy od tego, że zgodnie z aktualnym prawem liturgicznym modlitwa wiernych jest integralną częścią liturgii, choć niekonieczną. Tzn. można ją opuścić, zwłaszcza we Mszy św. bez ludu. Do Soboru Watykańskiego II w tradycyjnej liturgii nie było oddzielnej modlitwy wiernych; wszak prośby we wszystkich niemal intencjach są wpisane w Modlitwę Eucharystyczną. Po ostatnim Soborze przywrócono tę starożytną praktykę wezwań błagalnych następujących po Liturgii Słowa. Modlitwa wiernych jest zatem formą odpowiedzi ludu na Słowo Boże i zawarte w nim przesłanie, w korespondencji z liturgią danego dnia i aktualnymi potrzebami Kościoła

i świata.

Z kolei, powiedzmy sobie, czym modlitwa wiernych nie jest. Nie jest uwielbieniem Boga ani dziękczynieniem Mu, ani wychwalaniem cnót jakiegoś świętego. Nie jest kazaniem, katechezą ani komentarzem do treści liturgicznych. Nie ma charakteru dydaktycznego, co oczywiście nie znaczy że może zawierać doktrynalne błędy.

Czym zatem jest modlitwa wiernych? Jest błaganie zwróconym do Boga przez zgromadzenie eucharystyczne. Błaganie ludu wyrażającego w jednoświerności swoje intencje. Błaganie ludu zatroskanego o Kościół i cały świat, w poczuciu współodpowiedzialności i współpracy z Panem Bogiem w kształtowaniu historii świata, w jej bliższej i dalszej perspektywie.

Modlitwa wiernych składa się ze wstępu, prośb przeplatanych odpowiedzią wiernych oraz zakończenia.

Wstęp wygłasza zawsze celebrans, kapłan przewodniczący Mszy świętej. Wstęp nie powinien mieć charakteru modlitwy, ale jest wezwaniem do niej. Z natury jest skierowany nie do Boga, ale do zgromadzonych w

ogłoszenie >>>

Dołącz do chóru

Zapraszamy miłośników śpiewu chóralnego (młodzież i dorosłych) do chóru „Symfonia”. Znajomość nut nie jest konieczna, liczy się zapał i słuch muzyczny. Mile widziane głosy męskie. Przyjdź i przekonaj się, jaką frajdę daje zespołowe śpiewanie i przebywanie w rodzinie chóralnej. Próby chóru odbywają się we wtorki i piątki w godz. 18.00 – 20.00

Kontakt:
Dyrygent - Bogna Swiżło **605-588-765**
Prezes - Danuta Bałamucka **505-281-241**
www.chorsymfonia.pl
e-mail: kontakt@chorsymfonia.pl

fot. arch. red.

<<<< ogłoszenie

kościół. Wstęp można również w ogóle opuścić.

Po wstępie następują wezwania. Modlitwa powszechna powinna składać się z czterech grup wezwań: w potrzebach Kościoła, za sprawujących władzę, za osoby znajdujące się w różnych potrzebach oraz za wspólnotę miejscową. Wezwań nie należy mnożyć, powinno być ich nie więcej niż 6. Wezwania może czytać sam celebrans albo inna przygotowana do tego osoba. W naszej praktyce parafialnej zwykle jest to 6 wezwań, z których przedostatnie jest za zmarłych. W modlitwie wiernych wycytujemy również imiennie osoby w intencji lub w intencjach których odprawiana jest Najświętsza Ofiara. Wezwania z natury powinny być krótkie i klarowne.

Zakończenie modlitwy wiernych należy do celebransa. Ma ono formę prośby do Boga, aby przyjął modlitwy jakie przed chwilą wybrzmiały.

Jeszcze kilka uwag praktycz-

nych. Wezwania modlitwy wiernych muszą być przygotowane i sprawdzone; dotyczy to także Mszy świętych dla tzw. grup specjalnych. W związku z tym tzw. spontaniczna modlitwa powszechna, która polega na tym, że każdy uczestnik Mszy świętej może wypowiedzieć jakiegokolwiek wezwanie modlitwy wiernych, jest niezgodna z aktualnym prawodawstwem liturgicznym. Wiele nadużyć liturgicznych (i innych) usprawiedliwia się swoiście rozumianą „wolnością dzieci Bożych”. Jezus Chrystus wyzwolił nas z niewoli grzechu, przywrócił nam wolność, umiejętność właściwego korzystania z wolnej woli, zdolność okazywania posłuszeństwa Bożym nakazom, zdolność do okazywania innym ofiarnej miłości. Żadna z tych cech wolności jaką daje nam Jezus nie legitymizuje aberracji liturgicznych. „Wierność normom liturgicznym jest świadectwem miłości wobec Kościoła” - św. Jan Paweł II.

Osoby spostrzegawcze mogły zauważyć, że w ostatnim czasie nastąpiła u nas w kościele pewna zmiana w modlitwie wiernych. Do niedawna korzystaliśmy z tekstów, których treść bywała dla niektórych parafian problematyczna. Kilka miesięcy temu zakupiliśmy nową księgę liturgiczną, której treści trafniej spełniają założenia modlitwy wiernych. Mamy nadzieję, z pożytkiem duchowym dla parafian.

Na koniec warto zauważyć, że podczas modlitwy wiernych nie powinny mieć miejsca inne czynności liturgiczne, np. rozkładanie kielicha na ołtarzu lub procesja z darami. Liturgia nie lubi pośpiechu, a ład sekwencji aktów liturgicznych podkreśla ich odrębność, sprzyja czystości i atmosferze modlitwy.

o. Krzysztof M. Bartczak

Wielkanoc w Polsce – wybrane zwyczaje

Wielka Noc na pamiątkę Zmartwychwstania Chrystusa początkowo obchodzona była w dniu żydowskiej Paschy, a od soboru w Nicei (325 r.) w pierwszą niedzielę po pierwszej wiosennej pełni Księżyca (tj. między 21 marca a 25 kwietnia). Obchody religijne Wielkiej Nocy to Triduum Paschalne od Wielkiego Czwartku do Wielkiej Niedzieli, z najważniejszą Mszą św. w roku, czyli Wigilią Paschalną. Wielkanoc jest czasem radości (symbolizuje ją biały kolor szat liturgicznych). Święta Wielkanocne mają bogatą tradycję. Są niezwykle barwne, towarzyszy im wiele obyczajów. O wielu wielkanocnych obyczajach pamiętamy także dzisiaj, choć często są pocho-

dzienia pogańskiego, jak choćby wszechobecne pisanki czy śmigus-dyngus. Po wielkim poście – kiedyś bardzo ściśle przestrzegany – ludzie z niecierpliwością czekali na odmianę. Po 5 tygodniach karmienia się żurem i śledziami w Wielkim Tygodniu wielu młodych ludzi na wsiach organizowało pogrzeb żuru i wieszanie śledzia na znak ich radości z zakończenia mroźnej postnej. Stąd święta te obfitują w bardzo energetyczne i kaloryczne dania. W większości ich metryka sięga czasów I Rzeczypospolitej, gdy dwory magnackie i szlacheckie prześcigały się w wystawności „święconego” organizowanego na wielkim stole we dworach, do których

przybywał ksiądz proboszcz, a nie na odwrót. Półmiski pełne były wyśmienitych mięs i wędlin, całych prosiaków i nadziejących ptaków.

Bardzo starą polską specjalnością stołu wielkanocnego były baby drożdżowe. Torty pojawiły się w naszym kraju dopiero za sprawą królowej Bony. Pieczenie bab wielkanocnych było swoistą ceremonią, do której dostęp miały tylko kobiety w dobrze uszczelnionej kuchni w obawie przed przeciągami. Najwspanialszymi były baby muślinowe i puszyste, ucierane z dużej ilości masła i kop jaj. Taki skład zapewniał im długi żywot bez wysychania ani czerstwienia, co w obecnych czasach jest nie do pomyślenia. Natomiast mazurki nie wymagają takiego nakładu pracy ani czasu i z pewnością stąd ich popularność. Prawdopodobnie mają pochodzenie tureckie.

O ile wędlin i kiełbas prawie wcale nie wykonujemy w domu, o tyle przy ciastach można się postarać i spróbować staropolskiego przepisu na babę muślinową albo mazurek królewski. W dobie Internetu znalezienie przepisu nie stanowi trudności. A warto napętnić nasz świąteczny dom zapachem tradycyjnej baby upieczonej tak, jak robiły to nasze pra-prababki.

Barbara de Thun

reklama >>>>

INVEST_{im}

KASY FISKALNE

NOVITUS NANO E
Kasa fiskalna przenośna

- Niewielkie rozmiary i lekka konstrukcja
- Ergonomiczna obudowa odporna na uderzenia
- Zapis elektronicznej kopii na karcie SD
- Intuicyjna i przyjazna obsługa
- Możliwość pracy w trudnych warunkach atmosferycznych

NOVITUS SOLEO E PLUS
Kasa fiskalna stacjonarna

- Rejestracja elektronicznej kopii paragonu
- Graficzne wyświetlacze obsługi i klienta
- Duża baza towarów
- Identyfikacja 20 kasjerów
- Możliwość ustalenia waluty głównej kasy wielowalutowość

ul. Władysława IV 7-15 (róg ul. Wójta Radtkego, 80m od I Urzędu Skarbowego) www.investim.pl
81-353 Gdynia, tel. 58 624 40 74; kom. 507 156 890, 501 735 351 biuro@investim.pl

ogłoszenie >>>>

Zbiórka parafialna

Zbieramy pieniądze na obłożenie granitami głównych schodów do naszego Kościoła.

Bóg zapłać za wszystkie złożone ofiary.

konto klasztorne: 46 1240 1239 1111 0010 0295 2102

Pokój i Dobro!

<<<< ogłoszenie

<<<< reklama

reklama >>>>

Oferta

SKOK Stefczyka

www.skokstefczyka.pl 0 801 600 100 (koszt wg taryfy operatora) lub 058 782 93 00 GDYNIA-REDŁOWO, ul. Legionów 126-128 (przy Centrali SKOK Stefczyka), tel. 058 782 87 12-13

atrakcyjne pożyczki i kredyty!

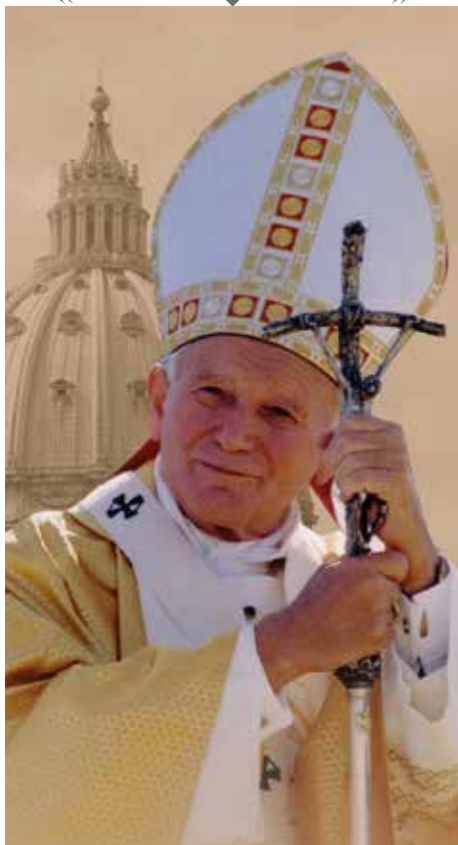
- pożyczki bez poręczycieli (nawet do 100 000 zł)
- oferty dla przedsiębiorców, również na start firmy
- kredyty na zakup, remont domu lub mieszkania
- linie pożyczkowe

wysoko oprocentowane lokaty – do 8,8% na lokacie półrocznej
konto osobiste i firmowe z dostępem przez Internet

SKOK STEFCZYKA

<<<< reklama

ZOSTAŃ Z NAMI PANIE

Jan Paweł II, Święty uczy nas Kim jest Zmartwychwstały Pan, który zawisł dla nas, dla mnie - na Krzyżu i równocześnie Jan Paweł II mówi do każdego z nas, do mnie - kim ja powinienem się stawać.

„Zostań z nami Panie!” (por. Łk 24,29). Pierwszego dnia po szabacie - tego dnia, w którym wydarzyła się rzecz niewiarygodna - tymi słowami uczniowie z Emaus zapraszali tajemniczego Wędrowca, by pozostał z nimi, bo słońce chyliło się już ku zachodowi. Chrystus zmartwychwstał, zgodnie z obietnicą, lecz oni jeszcze o tym nie wiedzieli. Niemniej słowa, które słyszeli w drodze z ust Wędrowca coraz bardziej rozpałały ich serca. Dlatego prosili Go: „Zostań z nami”. Później,

gdy siedzieli przy stole podczas wieczerzy rozpoznali Go przy „łamaniu chleba”. A On potem zniknął. Pozostał im przetamany chleb, a w sercach słodycz Jego słów.

Słowo i Chleb Eucharystii, tajemnica i dar paschalny, pozostają przez wieki, jako nieustanna pamiątka męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa! Dzisiaj, w Święto Zmartwychwstania, my także powtarzamy z wszystkimi chrześcijanami na świecie: „Zostań z nami, Jezusie, ukrzyżowany i zmartwychwstały! Zostań z nami, wierny Przyjacielu i pewna ostoja dla ludzkości kroczącej drogami czasu! Ty, żywe Słowo Ojca, wlej ufność i nadzieję w tych, którzy szukają prawdziwego sensu swojej egzystencji. Ty Chlebie życia wiecznego, nasyc człowieka głodnego prawdy, wolności, sprawiedliwości i pokoju”.

To każdy z nas, to ja, głodny prawdy i pokoju - pragnę nasycenia, a tylko Ty, Panie - możesz to uczynić. Ale byśmy w pełni mogli radować się Zmartwychwstaniem - najpierw musimy zapłakać, bo każdy z nas jest grzesznikiem. W Wielki Piątek Jezus mówi do płaczących niewiast „Nie płaczcie nade mną, płaczcie nad sobą”. Po Zmartwychwstaniu kieruje do Marii słowa „Nie płacz Mario”. Nasz Pan, mój Pan - Jezus Chrystus wziął na siebie nasz, mój grzech, mój smutek i płacz, z powodu moich grzechów - i zwyciężył. Ale żeby nie płakać i radować się, najpierw mam płakać. Przygotowując się do Wielkiej Nocy trzeba zastanowić się nad grzechem, nad moim grzechem. Żyjemy w rzeczywistości, która przyzwala na grzech, usprawiedliwia moją

małość: „bo przecież takie czasy, wszyscy tak robią!”. Czy uświadamiam sobie sens nawrócenia? Czy uznaję swój grzech, z tą świadomością idę do Jezusa i proszę Go ze skrucą, Panie uzdrów mnie. Grzech to mój bunt przeciwko Temu, który jest miłosierny, który Jest Miłością, który zawsze na mnie czeka. Spowiedź to moje spotkanie z Osobą, z Bogiem, którego obraziłem. Panie, potrzebuję Twojej pomocy. Dzięki niej odzyskuję życie wieczne!

Jan Paweł II mówi: „Duch pokuty i praktyka pokuty pobudzają nas do szerszego oderwania się od wszystkiego, co posiadamy w nadmiarze, a niekiedy od rzeczy potrzebnych, które jednak przeszkadzają nam, abyśmy rzeczywiście byli tym, czym Bóg chce, żebyśmy byli. „Gdzie jest twój skarb, tam będzie i serce twoje” (Mt 6, 21). Może nasze serce jest przywiązane do bogactw materialnych? Do władzy nad innymi? Do egoistycznych subtelności posiadania? Potrzebny nam jest zatem Chrystus Wybawiciel, który może uwolnić nas, jeśli tego chcemy, od tych więzów grzechu, które nam przeszkadzają.

Wielki Post jest czasem prawdy. Zaiste, wezwany przez Kościół do modlitwy, pokuty i postu, do wewnętrznego i zewnętrznego ogotocenia z siebie, chrześcijanin staje przed Bogiem i uznaje się za tego, kim jest, odkrywa siebie na nowo.

„Pamiętaj, człowiecze, że prochem jesteś i w proch się obrócisz”. Pamiętaj, człowiecze, że jesteś powołany do innych rzeczy niż te dobra ziemskie i materialne, które mogą cię odwieść od tego co istotne.

ogłoszenie >>>

Zapraszamy do naszej parafii:

Koronka do Bożego Miłosierdzia

od poniedziałku do piątku

15:00

Adoracja Najświętszego Sakramentu

od poniedziałku do soboty

16:00-17:30

Pokój i Dobro!

<<< ogłoszenie

Pamiętaj, człowiecze, o twym podstawowym powołaniu: pochodzisz od Boga, powracasz do Boga z perspektywą zmartwychwstania, które jest drogą wytyczoną przez Chrystusa. „Kto nie nosi swego krzyża, a idzie za Mną, ten nie może być moim uczniem.” (Łk 14,27) Czas głębokiej prawdy, który każe rozmyślać o stosunkach z „Ojcem naszym”, przywraca ład, który powinien panować między braćmi i siostrami; jest to czas, który nas czyni współodpowiedzialnymi za siebie; wyzwala z egoizmów, małości, miernoty i pychy; jest to czas, który oświeca i pozwala nam lepiej zrozumieć że - podobnie jak Chrystus - powinniśmy służyć.

„Głodnych nasycy dobrami, a bogatych z niczym odprawia” (Łk 1,53) Te słowa, wypowiedziane przez Dziewicę Maryję w Magnificat, oddają chwałę Bogu Ojcu i jednocześnie są apelem, który każdy z nas może przyjąć do swojego serca i rozważyć w tym okresie Wielkiego Postu.

Maryja uczy nas, że prawdziwe bogactwa, takie, które nie przemijają, pochodzą od Boga; powinniśmy ich pragnąć i pożądać, porzucając to wszystko, co jest pozorne i przejściowe, aby przyjąć owe dobra i przyjąć je w obfitości. Nawróćmy się, porzućmy stary kwas (por. 1 Kor 5,6) pychy i to wszystko, co prowadzi do niesprawiedliwości, do pogardy, do egoistycznej żądzy posiadania pieniędzy i władzy.

Jeśli uznamy, że jesteśmy ubodzy przed Bogiem - co jest prawdą, a nie fałszywą pokorą - będziemy ubodzy w duchu, będziemy mieli oczy i ręce ubogiego, gotowe do dzielenia bogactw, którymi Bóg nas obdarza. A są nimi: nasza wiara, której nie możemy zachowywać egoistycznie dla samych siebie, nasza nadzieja, której potrzebują ci którzy są ogotoceni ze wszystkiego, nasza miłość, która uzdalnia nas do kochania biednych, tak jak Bóg, szczególną miłością. Duch miłości napełni nas tysiącem dóbr przeznaczonych do

podziału; im więcej ich zapagniemy, tym więcej ich otrzymamy w obfitości.”

„Zmartwychwstał Pan, który dla nas zawisł na krzyżu”. Alleluja! Oto rozbrzmiewa świąteczne orędzie paschalne: Chrystus zmartwychwstał, prawdziwie zmartwychwstał! Ten, który był „umęczony pod Ponckim Piłatem, ukrzyżowany, umarł i pogrzebion”, Jezus, Syn Boży zrodzony z Maryi Dziewicy, „trzeciego dnia zmartwychwstał, jak oznajmia Pismo”. Chrystus zmartwychwstał jako pierwszy spośród tych, co pomarli (1 Kor 15,20). Umierając, Jezus przetamał i zwyciężył żelazne prawo śmierci i wyrwał jej trujący oścień.

„Pokój wam!” (J 20,19,20) Takie jest pierwsze pozdrowienie, jakie Zmartwychwstały skierował do uczniów; pozdrowienie, które dzisiaj niesie całemu światu. O Dobra Nowino, tak bardzo oczekiwana i upragniona! O wieści pocieszająca uginających się pod ciężarem grzechu i jego wielorakich struktur! Wszystkim, zwłaszcza najmniejszym i biednym, głosimy dziś nadzieję na pokój, prawdziwy pokój, budowany na solidnych fundamentach miłości i sprawiedliwości, prawdy i wolności. „W zmartwychwstałym Chrystusie wszelkie życie powstaje z martwych”. Od chwili, gdy znaleziono Twój pusty grób, o Chryste, a Kefas, uczniowie i niewiasty i „więcej niż pięćuset braci” (1 Kor 15,6) widziało Cię zmartwychwstałego, rozpoczęła się epoka, gdy całe stworzenie opiewa Twoje imię, „które jest ponad wszelkie imię”, i oczekuje Twojego ostatecznego przyjscia w chwale. W tej epoce pomiędzy Paschą a nadejściem Twego Królestwa, które nie zna końca, w epoce przyjmującej bóle rodzenia (Rz 8,22), wspomagaj nas w trudzie budowania świata bar-

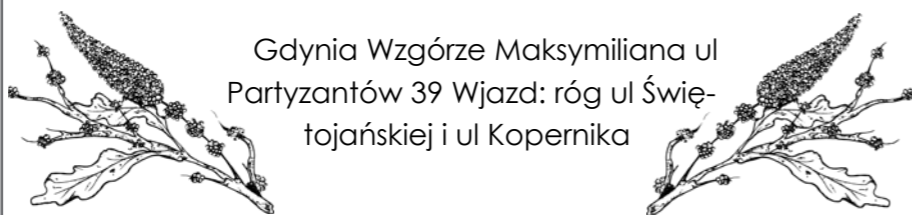
reklama >>>>

Sklep-Zielarsko Medyczny „led”

Porady Farmaceuty
Preparaty z konopii
Zioła sypane, FIX
oraz mieszanki wg. Ojca Klimuszki
leki suplementy

sklep czynny:
pn.-pt. od 9 do 18
sob. od 9 do 13

tel. 780 134 882
zielarski.len@gmail.com

Gdynia Wzgórze Maksymiliana ul
Partyzantów 39 Wjazd: róg ul Świę-
tojańskiej i ul Kopernika

reklama >>>>

DARMOWE BADANIA

Centrum Medyczne Synexus serdecznie zaprasza pacjentów po 40 roku życia, chorujących na cukrzycę na bezpłatny pakiet badań kontrolnych: lipidogram, morfologia, kreatynina, glukoza, hemoglobina glikowana.

Dla pacjentów, którzy przeszli zawał serca, udar mózgu lub zabieg na naczyniach (stenty, by-passy) bezpłatny pakiet badań kontroli kardiologicznej: lipidogram, morfologia, kreatynina, glukoza.

W celu ustalenia wizyty należy zarejestrować się telefonicznie pod nr tel. 58 731 21 53 lub osobiście: ul. Władysława IV 59 Gdynia.

Poza działalnością badawczą CM Synexus organizuje liczne akcje promocji zdrowia oraz kampanie edukacyjne, np.:

- kampanie zdrowotne realizowane wspólnie z władzami miast,
- stoiska zdrowotne w marketach,
- miasteczka zdrowotne przy parafiach,
- kampanie edukacyjne np. Cukier ratuje życie, Wspólnie w trosce o serce.

Zależy nam na dotarciu z informacją o badaniach do jak największej grupy pacjentów.

<<<< reklama

dziej ludzkiego, pokrzepionego balsamem Twojej Miłości. Paschalna Żertwo, złożona w ofierze za zbawienie świata, spraw abyśmy nie ustawiali w dążeniu nawet wówczas, gdy zmęczenie zwalniamy kroku. Ty zwycięski Królu, daj nam i światu wieczne zbawienie.

Niebo i ziemia opiewają dziś niepojęte i najwyższe imię - Ukrzyżowanego, który zmarł twychwstał. Wydaje się, że wszystko pozostało bez zmian, ale w rzeczywistości nic nie jest tak, jak dotychczas. On, Życie nieśmiertelne, odkupił życie każdego człowieka i na nowo otworzył je na nadzieję. „To co dawne, minęło, a oto wszystko stało się nowe”. Każde postanowienie i zamysł człowieka, tej istoty szlachetnej i ułomnej, ma dziś nowe imię w Chrystusie zmarłychwstał, bo „w Nim wszelkie życie powstaje z martwych”.

Pisząc artykuł korzystałem z: Jan Paweł II „Dziela Zebrane - Tom V - Orędzia, przesłania, przemówienia okolicznościowe” - wydawnictwo M.

Paweł Kurski

krzyżówka

1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						
16						
17						
18						

1. dawna twierdza turecka w Stambule, przeznaczona na więzienie
2. w kopalni: nachylone wyrobisko korytarzowe „prowadzone zgodnie z upadem pokładu
3. w starożytności: długa włócznia używana przez żołnierzy falangi macedońskiej
4. w mitologii greckiej: ojciec Ajaksa
5. Shigeru (1878-1967); polityk japoński
6. oznaczenie czegoś umownymi znakami, zbiór symboli; zapis utworu muzycznego, pismo muzyczne
7. utrata pamięci
8. oznaczenie czegoś umownymi znakami, zbiór symboli; zapis utworu muzycznego, pismo muzyczne
9. człowiek noszący bagaże na dworcach kolejowych i w portach; numerowy, bagażowy
10. stan nienaturalnie dobrego samopoczucia
11. członek zakonu opartego na obostrzonej regule benedyktyńskiej, założonego w XI w. w Citeaux we Francji
12. podeszwa buta
13. keton terpenowy wydobywany z drzewa kamforowego albo otrzymywany syntetycznie
14. maszyna wieloczynnościowa do obrzucania, skracania tkanin, a zwłaszcza trykotażu
15. grube płótno konopne używane na wory i opakowania; wór z takiego płótna
16. ze stolicą w Sztokholmie
17. cienka tkanina jedwabna, często drukowana; chustka na szyję z takiej tkaniny
18. stan w USA, którego stolicą jest Montgomery

Uśmiechnij się!

1

Kończy się Msza święta podczas pielgrzymki do Częstochowy. Zanim ksiądz celebrians wypowiedzie formułę „A teraz przyjmijcie Boże bogostawieństwo” ma jeszcze kilka ogłoszeń.

-A teraz kilka ogłoszeń- mówi ksiądz krótko. Setki pielgrzymów siadają na ziemi i słuchają ogłoszeń.

- A teraz przyjmijcie... - mówi ksiądz, a w tym momencie setki pielgrzymów zrywa się z ziemi -... do wiadomości jeszcze jedno ważne ogłoszenie.

Setki pielgrzymów znów si-

dają i słuchają ważnego ogłoszenia.

2

Po skończonej Mszy zjawia się w zakrystii mężczyzna w sile wieku.

-Przepraszam że zawracam głowę- rzekł do księdza - ale chciałem zapytać, jak to jest z tą Wielkanocą u prawosławnych. Kiedy indziej niż u nas prawda? -Tak nieco później. Takie przesunięcie w kalendarzu. -rzekł ksiądz zajęty czymś właśnie.

-Wiedziałem! W tym Kościele prawosławnym wszystko in-

3

Proboszcz podczas odprawiania Mszy poinformował jedynie, że Msza jest odprawiana w „pewnej intencji”. Zaintrygowany wikary zagadnął w zakrystii proboszcza o tę intencję. Ten podsunął mu książkę z intencjami, w której widniało: „o szczęśliwe odnalezienie krowy”

Duet Logoryfów z dwuczęściowym rozwiązaniem

A													
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
12													
13													

B													
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													

W zaznaczonej kolumnie logoryfu A powstanie pierwsza część rozwiązania (imię i nazwisko postaci), której odtwórczyni imię i nazwisko powstanie w zaznaczonej kolumnie logogryfu B

Logogryf A

- 1) państwo w Ameryce Środk. ze stolicą o takiej samej nazwie
- 2) uczucie przerażenia, strachu
- 3) stolica Hiszpanii
- 4) stolica Kanady
- 5) stolica Kuby
- 6) liczba członków jakiegoś zgromadzenia (związku, stowarzyszenia, organizacji itp.) niezbędna do prowadzenia obrad, prawomocności wyborów lub uchwał
- 7) pierwiastek chemiczny o symbolu Co
- 8) brzmienie, ton
- 9) stolica Turcji
- 10) stolica Rwandy
- 11) prowadzący na piętro
- 12) wymowa nieakcentowanego O jako samogłoski zbliżonej do A

- 13) pierwiastek chemiczny o symbolu Mg

ogłoszenie

Logogryf B

- 1) stolica Iraku
- 2) stolica Kolumbii
- 3) stolica Libanu
- 4) pierwiastek chemiczny o symbolu Sr
- 5) pierwiastek chemiczny o symbolu La
- 6) pierwiastek chemiczny o symbolu Fr
- 7) album filatelisty
- 8) państwo w pół-zach. Azji, na Półw. Arabskim ze stolicą o takiej samej nazwie
- 9) stolica Brazylii
- 10) stolica Wielkiej Brytanii
- 11) stolica Zambii

ogłoszenie

Zapraszamy na Mszę św. w intencji Chorych i Niepełnosprawnych, ich Opiekunów, Lekarzy, Pielęgniarek oraz Salowych.

Modlimy się za Chorych w Domach, Szpitalach, Hospicjach, Sanatoriach, Domach Opieki i Domach Kombatanta, w każdą sobotę o godz. 14:00 w kaplicy św. Antoniego. Po Mszy św. o godz. 15:00 agapa w salce - wejście od ul. Franciszkańskiej. Zaprasza SOS Franciszkańskie - Duszpasterstwo Chorych i Niepełnosprawnych. Duszpasterz: o. Zygmunt M. Tomporowski,

tel. 604 990 330.

Wielki Czwartek

Spowiedź od 15:00 do 17:00

15:00 – Koronka do Bożego Miłosierdzia

18:30 – Liturgia Wieczery Pańskiej z procesją ofiarniczą

Od zakończenia Liturgii do godz. 22:00 – adoracja Najświętszego Sakramentu

Wielki Piątek

Spowiedź od 9:00 do 17:00 oraz od 21:00 do 24:00

8:30 – Jutrznia z Godziną Czytań

15:00 – Koronka do Bożego Miłosierdzia

18:30 – Liturgia Męki Pańskiej

Od zakończenia Liturgii do godz. 24:00 – adoracja Najświętszego Sakramentu

Wielka Sobota

Spowiedź od 9:00 do 17:00

8:30 – Jutrznia z Godziną Czytań

od rana do 17:00 – adoracja Najświętszego Sakramentu

9:00-17:00 – błogosławieństwo pokarmów w kaplicy św. Antoniego.

21:00 – Wigilia Paschalna

procesja rezurekcyjna

adoracja Najświętszego Sakramentu (uwielbienie) od zakończenia Wigilii

Paschalnej do godz. 5:00

Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego

Tego dnia nie spowiadamy

5:00 – Jutrznia

6:00 – Msza św. rezurekcyjna

Kolejne Msze święte o godz. 8:30, 10:00, 11:30, 13:00, 16:00 i 18:00.

Uwaga: nie będzie Mszy św. o godz. 7:00.

8:00 – śniadanie wielkanocne dla osób samotnych i potrzebujących, w kościele dolnym

17:00 – Nieszpory

2018

450 rocznica
śmierci

Św Stanisława Kostki

100 rocznica święceń
Św Maksymiliana
Kolbego

100 rocznica
stygmatów
i 50 rocznica śmierci
św. Piusa z Pietrelciny

